

بسم الله الرحمن الرحيم
Hizb-ut Tahrir / Endonezya'dan
Endonezya'nın Yeni Devlet Başkanı Susilo Bambang Yudoyono'ya Açık Mektup

Sayın Endonezya Cumhuriyeti Başkanı, Muhterem Susilo Bambang Yudoyono,

Es-Selâmu 'Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakâtuh,

Bu kısa mektubumuzu okumanızdan önce, bilmenizi isteriz ki bizler ideolojisi İslâm olan siyâsî bir partiyiz ve Müslümanların beldelerinde Hilâfet'i, **Râşidî Hilâfet Devleti**'ni kurarak İslâmî Hayatı yeniden başlatmak üzere çalışmakta, dâvâmızı fikrî çatışma ve siyâsî mücâdele ile sınırlandırarak hiçbir maddî, şiddet üslubunu kullanmamaktayız.

Bizi bu mektubu tarafınıza iletmeye yöneltten husus, İslâmî ideolojinin doğruluğuna ve İslâmî Devletin yeniden -İnşâAllah çok kısa bir zaman içerisinde- kurulacağına dâir kesin inancımızdır.

İslâmî beldelerde ve Endonezya'da gerçekleşecek köklü değişime ilişkin olarak aşağıdaki hayatî hususları belirtmek istiyoruz:

1. Muhakkak ki Endonezya İslâmî bir beldedir. İslâmî belde; içerisinde önceden İslâmî hükümlerin uygulandığı veya halkın çoğu Müslümanlardan oluşan beldedir. İslâmî bir belde olarak altın bir târihe sahip olan bu belde, şüphesiz ki bakışlarını özlemle Hilâfete çevirmiştir. Nitekim Endonezya'nın geçmişi, Osmanlı Hilâfeti'nin 1521'den beri işgâl altında olan Pasai kıyılarında Portekizlileri kovarak bu beldenin halkını yardımıyla nasıl mutlu ettiğine şahittir.
Bundan yıllar önce Osmanlı kuvvetleri Portekiz düşmanının karşısına ansızın çıkıvermişti. O zaman **Osmanlı Hilâfeti**'nin askerî birlikleri Malaka İslâmî Emîrliği'ni sömürgeci kâfirin nüfuzundan kurtararak düşmanı şaşkına çevirmişti. Böylece **Osmanlı Hilâfet Devleti** Portekiz kâfirini bu sulardan sürerek, Aceh Müslümanlarının Hacc için kullandıkları bu deniz yolunu güvence altına almıştı. Bundan dolayı Hilâfet'in bizim için hayırsız olduğunu iddia eden vefâsızlar, Müslümanları Ümmetlerinden koparmaya ve onları Hilâfetin kurulması ve onun mübârek gölgesinde yaşanması azîm farziyetinden uzaklaştırmaya çalışan şirret konuşmacılardan başkası değildir.
2. Bu belde, hayatın tüm yönlerinden birçok çetrefil krizlere maruz kalmıştır. O derece ki topraklarının verimliliği ve servetlerinin büyüklüğü nedeniyle önceden [Ekvator Zümrüdü] olarak anılan bu belde, o kadar fakirleşti ki millî üretimi, Afrika'nın en fakir ülkelerinden biri olan Zimbabve'nin bile aşağısına düştü. Bunun yanında büyük bir borç yükü altında kaldı. Kaldı ki aynı zamanda herkes Endonezya'nın kara üstünde ve deniz altında büyük bir servete sahip olduğunu, toprağının altın, nikel, alüminyum, bakır ve diğer açık yada kapalı mâdenler bakımından olduğu gibi bununla beraber yüksek miktarda petrol ve doğalgaz bakımından da oldukça zengin olduğunu bilmektedir. Benzer şekilde tonlarca altın rezerviyle ünlü Papua toprağı bile sömürgeci devletler ve müttefikleri ile dolmuştur. Ayrıca sularındaki büyük servetlere, adalarındaki geniş ormanlara ve Allah'ın fadlıyla ihsan ettiği daha nice güzel manzaralara sahiptir. Şimdi bize düşen şu vakianın karşısında durmaktır: Karada ve denizde sahip olduğu bu muazzam servet ve zenginliğe rağmen, bu ülke neden fakirliğin pençesine düşmüştür?!
3. Bu vakia üzerinde düşünüldüğünde görülür ki bunun temel sebebi, 17 Ağustos 1945'teki bağımsızlığından bugüne kadar bu belde üzerinde zoraki uygulanan laik sistemdir. Ülkedeki iktidara ardarda halef olan yöneticiler, Allah'ın hükümlerini arkalarına atmışlar, laikliği uygulamada hırs göstermişlerdir. Hayatın her alanında laikliği uygulamışlar, İslâm'ı yalnızca "ibâdetler" olarak almışlardır. Hatta bunu da doğru bir şekilde almamışlardır. Aksi takdirde bu ibâdetler bile onları, laikliğin atılıp hayatın her alanında tek başına İslâm'ın hükümlerini uygulamanın zorunluluğuna götürebilirdi. Nitekim İslâmî değerlerden uzak hükümler ancak laik nizamlardan ötürü baş göstermiştir. Bu beldede kapitalist nizamların değerleri, oportünist politikacıların ihtirasları, şehvet hadâratı, bencil ferdiyetçiliğe dayalı toplumsal yaşam, dinden uzak davranışlar ve materyalist eğitim sistemleri itibar görür olmuştur. Böylece laiklik düşkünü bu yöneticiler, Allah'ın rızâsından ve hoşnutluğundan daha da uzaklaşmışlardır.
4. Laik sistemlerde ekonomik canlılık, oportünizm ve materyalist çıkarlar üzerine kuruludur ve İslâm hükümleriyle tamamen çatışma halindedir. Oportünist sistemlerdeki siyâsî aktivite ise insanların işlerine riâyet etmez, onları refaha kavuşturmaz ve ancak makamlar ve ucuz çıkarlar uğruna

ilerlemekten öteye gitmez. Şehvet nizamlarındaki hadârat da bedensel dürtüleri tatmin etme araçlarını geliştirmekle meşguldür. Hatta tüm kokuşmuşluğa karşın Batı, hayranlığın merkezi olmuş, ilerlemenin veya gerilemenin ölçüsü haline gelmiştir. Dinden uzak davranışlara gelince; bazı Müslümanlar dinlerine zarar verir, ona tepki gösterir ve hatta onunla savaşır hale geldiler. Bazıları da Müslümanların izzetinin yalnızca Allah'ın kendilerinden razı olduğu Dinlerinden geçtiğini unuttular. Böylece zillet ve sefaletlerinin sebebi, dinlerini uygulamayı terk etmeleri oldu. Materyalist eğitim sistemine gelince; onun başarısızlığı artırmaktan başka hedefi yoktur. Seçkin bilim adamları yetiştirmediği gibi ülkenin bilimsel ve teknolojik gelişimine de katkısı yoktur. Bu da açık bir şekilde laik kapitalist sistemin Müslümanları, bu dünyanın ve Âhiretin izzetinden nasıl mahrum ettiğini kanıtlamaktadır.

5. Endonezya halkı Müslümandır ve tüm bu sorunlarından kurtulmayı arzulamaktadır. Ama nasıl? Şerir bir yöneticiyi bir başkasıyla değiştirerek mi? Beldenin bağımsızlığından bu yana dört yönetici gelip geçmiş ama hiçbir sorunda değişim olmamıştır. Bilakis durum daha da çirkef, daha da beter bir hâl almıştır. Zîra sebep, belanın kaynağı olan uygulamadaki sistemdir. Bu laik kapitalist sistem uygulandığı sürece, hiç şüphesiz fesadın dozajı ülkenin boğulmasına kadar artacaktır. Bu sorunların çözümü hainlerin, hortumcuların veya beceriksizlerin iktidardan düşürülmesi değildir. Bilakis bununla beraber Endonezya'daki laik kapitalist sistemin değiştirilerek yok edilmesi ve yerine İslam'ın tatbik sahasına konulmasıdır.
6. Laik kapitalist sistemin değiştirilerek yerine İslâmî Nizâmın uygulamaya konulması, Endonezya Müslümanlarının tüm sorunlarının tek şifâlı ilacıdır. Çözüm sadece değişim değildir, bilakis yalnızca İslam için ve İslam ile Köklü Değişimdir. Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] 'nın bu Ümmet için ve tüm insanlık seçtiği bu nizâmı her kim uygular ve taşırsa şüphesiz mutlu ve bahtiyar olur.
7. Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] 'nın; ibâdetler, alâkalar, yiyecekler, giyecekler, muâmelât ve kezâ dış siyâset ve devletlerarası ilişkiler gibi ister küçük isterse büyük olsun hayatın işlerinden her bir iş için emrettiği farzlar gibi hayatın istisnasız tüm işlerinde İslam'ı esas kılmak da hiç şüphesiz farzdır. Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurmuştur:

Hayır!

Rabbine andolsun ki, onlar aralarında çıkan anlaşmazlıklarda Seni hakem tâyin edip sonra da Senin verdiğin hükme, işlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça İman etmiş olmazlar. ^[en-Nisa 65]

8. Hayatın tüm işlerinde İslam'ı kâmilan tatbik etmek bir devlet gerektirmektedir. O da **İslâmî Hilâfet Devleti'**dir ve Dinin zaruretlerinden olduğu mâlumdur. Aynen salâh, siyâm, zekât, hacc ve diğer hükümler gibi... İslam Ahkâmına göre İslâmî Devleti tüm cihazlarıyla bir bütün olarak kurmak, toplumda şer'î hükümlerin tamamının uygulanmasını güvence altına alır. Yine kesin olarak bilinmektedir ki İslam'ın uygulanması dışında Müslümanlar için hiçbir izzet yoktur! Bunun yolu ancak **İslâmî Hilâfet Devleti'**nin kurulmasından geçmektedir.
9. Bilinmelidir ki İslâmî Şeriatın uygulanışı ve **İslâmî Hilâfet Devleti'**nin kuruluşu Endonezya'da gerçekleşebilir ve hatta gerçekleşmelidir. Çünkü o farzdır. Endonezya'da Müslüman olmayanların var olduğu mâzeretine gelince; bu reddedilen bir mâzerettir ve hiçbir kıymeti yoktur. Çünkü Nebî ^[Aleyhi's Salâtu ve's Selâm] ve O'ndan sonra gelen Râşid Halîfeler ve onlardan sonra gelen Halîfeler, halk arasında Müslümanlar olmadığı halde devlette İslam'ı uyguladılar. Nasranîler, yahudiler ve diğerleri hepsi de İslâmî Devletin, Hilâfet'in gölgesi altına adalet, merhamet ve hakkaniyet ile yaşıyorlardı. Zîra devlet, tebâsının dini ne kadar farklı olursa olsun ayırım gözetmeksizin adl muamele ile hareket ediyordu. İslâmî Devletin tüm dönemlerinde gözlemlenen bu hakikat idi. Dahası buna ilişkin şer'î nasslar, belirsizlik ve anlaşmazlık içermeyen kat'î bir şekilde gelmiştir.
10. Zikredilenler ışığında ve değişim arzunuzu açıklamanıza binâen, şimdi tarafınıza Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] ve Rasulü ^[Sallallahu 'Aleyhi ve Sellam] 'ın râzı olacağı değişimi nasıl gerçekleştireceğinizi beyân ediyoruz:
 - Değişim; Endonezya'da uygulanmakta olup bu ülkedeki belanın ve musibetin sebebi olan laik kapitalist sistemi kökünden yok ederek yerine kesin ve kâmil olarak İslam'ın uygulanmasıyla gerçekleşecektir. Böylece Siyâde, hâkimiyet Şeriatın, tek başına Şeriatın olacaktır.
 - Değişim; Endonezya'nın güvenliğinin İslam Emânı olmasıyla gerçekleşecektir. Bu da bu ülkede özellikle Amerika'nın yabancı hegemonyasını koparmak ve sömürgeci kâfirlerin halkın işlerini

ellerinde tutmaktan men etmek demektir ki böylece Fiilî Sulta başkalarının değil yalnızca Müslüman Endonezya'nın olacaktır.

- Değişim; Müslüman Endonezya diğer Müslüman beldelerle birlikte tek bir devlette, **Râşidî Hilâfet Devleti**'nde tek bir ülke haline geldiği zaman gerçekleşecektir. Böylece İslam'ın ve Müslümanların izzeti onunla geri dönecek ve dünyanın diğer tüm beldelerine onun sayesinde hayr ulaşacaktır.

İşte Allah ve Rasulü'nün râzı olduğu değişim budur!

Bu noktadan itibaren size bu mektupta, bir nasîhat ve bir uyarı ile hitap ediyoruz:

Size nasîhatimiz Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ]'nın Şeriatine tâbi olmanızdır. Zîra Dîn, Rasulullah ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem]'in buyurduğu gibi nasîhattir:

« : » **Dîn nasîhattir.** Denildi ki: "*Kimin için?*" Dedi ki: **Allah için, Kitâbı için ve Rasulü için, Müslümanların imamlarına ve hepsinedir.**

Size uyarımız ise Allah'ın Şeriatine muhâlefetten sakınmanızdır. Zîra Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ]'ya ve Rasulü ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem]'e isyan etmek hayatta musibetlere ve Ahirette de azaba yol açar. Nitekim Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurmuştur:

O'nun (Rasulullah'ın) emrine muhâlefet

edenler, kendilerine bir fitnenin (musîbetin) isâbet etmesinden veya elîm bir azâbın isâbet etmesinden sakınsınlar. ^[en-Nûr 63]

Muhakkak ki **Hizb-ut Tahrir**, hak sözü söylemek üzere Allah için hiçbir kınayıcının kınamasından korkmaksızın nasîhatlerini ve uyarılarını sürdürecektir. İslam'ın emîn bir bekçisi ve Müslümanlara yönelmiş uyanık bakışlı bir göz olarak kalacak, kâfirler ile işbirlikçilerinin İslam'a ve Müslümanlara karşı çizdikleri komplolara karşı dikilmeye hazır vaziyette olacaktır. Yine Allah'a muhlis ve Rasulullah'a sadık olan ve şer'î hükümlere sarılan her mü'minin dâimi destekçisi ve yardımcısı olacaktır. O ister yönetici isterse yönetilen olsun fark etmez. Aynı anda sömürgeci kâfirin ve Müslümanlardan onlara yardım edenlerin boğazına takılan yırtıcı bir diken olarak duracaktır. O ister yönetici isterse yönetilen olsun fark etmez.

Son olarak Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ]'dan sizi dosdoğru yola hidâyet etmesini niyâz ediyoruz ki dünyada ve Âhirette kendiniz için izzeti seçesiniz, Allah'ın Şeriatini uygulayasınız, İslâmî Hilâfeti kurmak için çalışanları destekleyesiniz, onlara arka çıkasınız ve onları güçlendirsiniz. Sakın kâfir sömürgecilerin destekçisi olmayasınız ve İslam düşmanlarının özellikle Amerika'nın İslam'a ve Müslümanlara karşı bir kanun haline getirdiği "terörizm ile mücadele" bahanesiyle İslam'a karşı savaşmayasınız.

Ey îman edenler! Allah ve Rasulü sizi, size hayat

verecek şeye dâvet ettiklerinde icâbet edin! ^[Enfâl 24]

Dualarımızın sonu, Alemlerin Rabbi olan Allah'a Hamd etmektir.

Hizb-ut Tahrir
Endonezya

Cakarta
H. 10 Ramazan 1424
M. 24 Ekim 2004

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.al-ummah.org